

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoCsp/9/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117214233
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:6117214233.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

1

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a sudkýň JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., zastúpenej: JUDr. Peter Križan, advokát so sídlom Štefánikova trieda 2/3, 949 01 Nitra, IČO: 42 335 779, o zaplatenie sumy 26 440,66 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 11. marca 2024 č.k. TO-11Csp/183/2018-658, takto

rozhodol:

1

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca má nárok voči žalovanej na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1

1. V danej veci sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 26 440,66 eura a úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 26 074,74 eura od 01.01.2017 do zaplatenia. Súd prvej inštancie vo veci prvýkrát rozhodol rozsudkom zo dňa 13. júna 2019 č.k. 11Csp/183/2018-193, ktorým uložil C. D., v procesnom postavení žalovaného v 1. rade, a žalovanej, v procesnom postavení žalovanej v 2. rade, povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 26 440,66 eura, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 26 074,74 eura od 01.01.2017 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnej výške. Na odvolanie žalovanej v 2. rade Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 18. novembra 2020 č.k. 25CoCsp/208/2019-273 rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanej v 2. rade zrušil a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Návrhu žalobcu na zmenu účastníka konania nevyhovel.

2.1 Súd prvej inštancie v poradí druhým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 26 440,66 eura, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 26 074,74 eura od 01.01.2017 do zaplatenia všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnej výške (výrok II.). Žalovanej uložil splniť povinnosti v odseku I. a

II. spoločne a nerozdielne s pôvodne žalovaným C. D., nar. XX.XX.XXXX, ktorý bol zaviazaný na túto povinnosť vo vzťahu k žalobcovi rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 11Csp/183/2018-193 zo dňa 13.06.2019 s tým, že v prípade plnenia jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných (výrok III.). Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 34, § 37, § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 3, § 2 písm. d), g), h) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere), § 497 Obchodného zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

2.2. Zmluvu o mimoriadnom spotrebiteľskom medziúvere a spotrebiteľskom stavebnom úvere zo dňa 11.04.2016, uzavretú zmluvnými stranami, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Poukázal na ustanovenie § 1 ods. 3 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, podľa ktorého je zmluvný vzťah vylúčený spod aplikácie zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko účelom poskytnutia úveru bola modernizácia a obnova bytu alebo udržiavacie práce na ňom. Navyše z obsahu zmluvy nevyplývalo, že dlžníci pri jej uzatváraní konali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Preto zmluvný vzťah medzi veriteľom a dlžníkmi posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorý upravuje práva a povinnosti strán z úverovej zmluvy, hoci zmluva o poskytnutí úveru zo dňa 11.04.2016 má naďalej spotrebiteľský charakter podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

2.3. Žalovaná namietala aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu s poukazom na to, že nepreukázal splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd prvej inštancie mal za to, že vecná aktívna legitimitácia žalobcu je daná. Bolo preukázané, že žalovaná bola v omeškaní so splnením časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že bola právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaná na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou zo dňa 07.11.2016, ktorej doručenie preukázala doručenka na č.l. 23, a výzvou označenou ako „vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 02.12.2016, ktorej doručenie preukázala doručenka na č.l. 337. Tým bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu splnil podmienky stanovené ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách. Postúpenie pohľadávky bolo preukázané Oznámením o postúpení pohľadávky, pričom podacími hárkami žalobca preukázal jeho odoslanie žalovanej. Uviedol, že pre prípadné nedoručenie oznámenia o postúpení zákon neuplatňuje sankciu neplatnosti postúpenia, preto aj prípadné nepreukázanie doručenia oznámenia o postúpení pohľadávok dlžníkovi, nemá vplyv na nárok veriteľa voči dlžníkovi, nakoľko táto skutočnosť by mohla mať v zmysle ustanovenia § 526 Občianskeho zákonníka vplyv len na skutočnosť, voči komu dlžník splní svoj záväzok, voči postupcovi alebo postupníkovi. K doručovaniu uviedol, že Občiansky zákonník účinnosť prejavu vôle spája s okamihom jeho odovzdania alebo doručenia adresátovi, v súdnom prípade žalovanej. Zákon však explicitne nevyžaduje, aby sa adresát aj s obsahom právneho úkonu reálne oboznámil. Dôležité je, aby adresát právneho úkonu mal reálnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle, v tomto prípade s Výzvou pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a Oznámením o postúpení. K výzvam a k oznámeniu pripojil žalobca aj kópie doručeníek a podacích hárkov, ktoré preukazovali doručenie/zasielanie výziev žalovanej. Záver, že uvedené výzvy prevzala matka žalovanej a preto ich nemožno považovať za doručené, považoval za nesprávny. V tejto súvislosti zdôraznil, že ak by aj v konaní bolo preukázané, že uvedené zásielky prevzala matka žalovanej, potom je v zmysle príslušných právnych predpisov nesporné, že tak matka žalovanej nemohla urobiť svojvoľne, ale len na základe splnomocnenia žalovanej na preberanie zásielok, nakoľko išlo o písomnosť určenú do vlastných rúk žalovanej. Poštový doručovateľ by bez splnomocnenia nemohol písomnosť do vlastných rúk dovoliť prebrať inej osobe v mene adresáta. Ak preto matka žalovanej prevzala zásielku na základe splnomocnenia žalovanej na preberanie zásielok, nemožno spochybniť, že táto výzva bola žalovanej riadne doručená, a to bez ohľadu na to, či sa s písomnosťou aj oboznámila. V prípade, ak by matka prevzala zásielku bez toho, že by bola na preberanie zásielok žalovanou splnomocnená, potom pochybil poštový doručovateľ, ktorý jej nemal takúto zásielku vydať, nakoľko bola adresovaná do vlastných rúk žalovanej. Navyše svedkyňa A. B. staršia uviedla, že pokiaľ bola zásielka doručovaná jej dcére, ona ju o tom informovala. Preto vytvorený systém medzi žalovanou a svedkyňou hodnotil tak, že aj tieto zásielky sa dostali do sféry dispozície žalovanej.

2.4. K námietke, že žalobca nepostupoval s náležitou starostlivosťou podľa § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch, uviedol, že po vykonanom dokazovaní zistil, že žalobca náležite posúdil schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Tieto skutočnosti boli preukázané listinnými dôkazmi na č. I. 416 - 474, pričom bonita účastníkov bola posudzovaná kumulatívne a disponibilné zdroje boli vo výške 517,33 eura,

ktorá výsledná suma predstavuje kumulované finančné zdroje jedného dlžníka C. D. ako aj pristupiteľa - žalovanej.

2.5. V konaní bolo žalovanou namietané, že nemala vôľu uzavrieť predmetnú zmluvu a túto podpísala pod nátlakom zo strany C. D.. Súd prvej inštancie k posúdeniu tohto skutkového tvrdenia vykonal dokazovanie. Uznesením OR PZ Nové Zámky ORP 683/1 - VYS-NZ 2019 ŠM na č.l. 83 - 86, v pripojenom spise na č.l. 548 mal preukázané, že trestné oznámenie žalovanej z 30.07.2019 pre podozrenie z trestného činu vydierania bolo odmietnuté ako tendenčné a účelovo podané, t.j. orgány činné v trestnom konaní nezistili skutočnosť, že by predmetný spotrebiteľský úver podpisovala žalovaná pod hrozbou násillia alebo pod nátlakom. Aj výsluch svedka C. C. dňa 18.11.2021 na č. l. 369 - 372 potvrdil, že podpisovala tento spotrebiteľský úver bez hrozby násillia a nátlaku. Preto dospel k záveru, že zmluva je platným právnym úkonom, aj podľa kritérií uvedených v ustanovení § 37 Občianskeho zákonníka, t.j. bol urobený zo strany žalovanej slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne. Čo sa týka obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/63/2017 a najmä trestného rozkazu zo dňa 15.06.2017 tento preukazuje iba to, že žalovaná bola fyzicky napadnutá C. D. dňa 30.04.2016, t.j. 19 dní po podpise predmetnej zmluvy o úvere, čo samo osebe nepreukazuje, že táto zmluva mala byť podpísaná pod nátlakom alebo hrozbou násillia.

2.6. K žalovanej sume istiny a príslušenstva, súd prvej inštancie konštatoval, že v priebehu konania proti vyčíslenej sume úverovej istiny neboli zo strany C. D. ani žalovanej vznesené žiadne námietky. Výška úverovej istiny bola preukázaná výpisom z úverového účtu na č.l. 34 - 35, úrok z omeškania bol správne vyčíslený a uplatnený, nakoľko listinným dôkazom na č.l. 27 bolo preukázané, že lehota na dobrovoľné plnenie bola stanovená do 31.12.2016, a teda žalovaná sa dostala do omeškania dňom 01.01.2017. V predmetnej veci úverová zmluva zo dňa 11.04.2016, ako spotrebiteľská zmluva, neobsahovala žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pričom došlo k riadnemu postúpeniu pohľadávky, neboli zistené žiadne skutočnosti, že by predmetnú zmluvu podpisovala žalovaná pod nátlakom alebo hrozbou násillia.

2.7. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP), a keďže žalobe vyhovel priznal úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnej výške voči žalovanej. Uviedol, že o výške trov rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

3.1. Žalovaná podala v zákonnej lehote odvolanie a žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a sám rozhodol vo veci tak, že žalobu zamietá a prizná náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania žalovanej v plnom rozsahu. Dôvodila ustanovením § 365 ods. 1 písm. a), f), g) a h) CSP, že neboli splnené procesné podmienky, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3.2. Tvrdila, že napadnutým rozsudkom prišlo k jej druhotnej viktimizácii. Upomínací súd vydal platobný rozkaz, pričom došlo zo strany žalobcu k zmene petitu žaloby, hoci zmena žaloby je podľa § 294 CSP neprípustná, keď spotrebiteľ v spore vystupuje v pozícii žalovaného. Napriek tomu naďalej konal v zmenenej žalobe. V čase podpisu predmetnej zmluvy pod nátlakom, ktorý bol dostatočne preukázaný v konaní jej výsluchom, už mala v občianskom preukaze len Radošina, nie ako je uvedené v zmluve. Podľa článku III. zmluvy zmluva mala byť podpísaná s úradne overenými podpismi, čo nebolo a opak v konaní nebol preukázaný. Totožnosť „účastníkov zmluvy“ overil podľa strany 7 C. a v konaní bolo preukázané, že nemal oprávnenie na overenie podpisu. Žalovaná vystupovala ako spoludlžník, v podstate ako dlžník, pričom zmluve úplne absentuje, že aj ona prevzala Všeobecné obchodné podmienky pre stavebné sporenie, Úverové podmienky pre spotrebiteľské úvery, predzmluvný formulár Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a formulár Ročná percentuálna miera nákladov a priemerná ročná percentuálna miera nákladov, čo je tak isto porušenie zákona. Súd uvedené žiadnym spôsobom neskúmal.

3.3. Tvrdila, že zásielky prevzala jej matka, ktorá má rovnaké meno a priezvisko, preto v konaní nebolo preukázané, že zásielka sa dostala do jej dispozície a kedy presne. Za to nemôže ani poštový doručovateľ ani ona samotná. Žalobca mal riadne označiť zásielku rokom narodenia. Doručované bolo nesprávnej osobe, nebola doručená ani výzva, ani vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru a ani postúpenie pohľadávky, preto ide o absolútne neplatné právne úkony a žalobca nie je aktívne legitimovaný.

3.4. Poukázala na novelu zákona o spotrebiteľských úveroch (s účinnosťou od 30.9.2015), ktorou boli zavedené zmeny týkajúce sa posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v § 7. Tvrdila, že veriteľ hrubo porušil povinnosti, keďže z doložených údajov vyplýva, že neskúmal jej výdavky, neskúmal rodinný stav, resp. tieto údaje pri „odbornom posudzovaní“ žiadnym spôsobom nezohľadnil. Skúmal len jej príjem. Zhromažďovanie údajov o nej samo o sebe neznamená splnenie povinnosti veriteľa skúmať schopnosť klienta splácať úver. Z doložených dokladov ani nevyplýva, ako veriteľ bonitu žalovanej posúdil, a či ju vôbec posudzoval, keď neurobil žiadnu analýzu príjmov a výdavkov žalovanej, len žalovaného. K tomu poukázala na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5CoCsp/4/2021, Krajského súdu v Trnave sp.zn. 23Co/174/2018, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 22Co/51/2018, sp.zn. 22Co/136/2019 a sp.zn. 13CoCsp/51/2020.

3.5. Tvrdila, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľne a zmätočné. Poukázala na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 209/04, IV. ÚS 350/2014, II. ÚS 449/2015, IV. ÚS 115/2003, II. ÚS 76/2007, I. ÚS 241/2007, a na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva E. F. proti G. z 21.1.1999. Odôvodnenie súdu považovala za nedostatočné, jeho právne závery nesprávne, nevychádzajúce z rozhodovacej praxe vyšších súdov. Namietala, že súd sa nevysporiadal s platnosťou zmluvy riadne, nevyjadril sa k platnému občianskemu preukazu a overeniu jej totožnosti, hoci zo svedeckých výpovední vyplynulo, že v prípade, ak mala žalovaná v občianskom preukaze uvedenú adresu "bezdomovca" na obci (čo v dobe podpisovania zmluvy mala), úver by poskytnutý nebol. Tvrdila, že fyzický útok medzi ňou a žalovaným bol v rozmedzí 19 dní od podpisu zmluvy, pričom v tom čase, ako obeť, nemala psychickú, ani fyzickú silu riešiť neplatnosť úverovej zmluvy, keďže jej išlo v podstate o záchranu života. Dlhodobý týrané ženy sa ťažko vedú odpútať od násilníka.

3.6. Zásielka s postúpením jej doručená nebola, bolo chybou predchodcu žalobcu, že nedostatočne označil adresáta zásielky, keďže matka žalovanej má rovnaké meno a priezvisko ako žalovaná. Poštový doručovateľ nemohol pochybiť pri doručovaní písomností, keďže odovzdal zásielku osobe s menom a priezviskom uvedeným na zásielke. Okrem toho, právny predchodca žalobcu, ak by mal správnu kópiu občianskeho preukazu, mohol disponovať správnymi údajmi pre doručovanie písomností žalovanej a písomnosť by bola zverejnená na úradnej tabuli obce. V konaní nebolo preukázané, že konkrétne daná zásielka sa mohla dostať do jej dispozičnej sféry a skutočnosť, že jej matka občas o nejakej zásielke dala vedieť ešte samo o sebe neznamená, že jej dala vedieť aj o tejto zásielke. Preto sú dôvodné pochybnosti o zákonom zosplatnení úveru, s čím sa súd taktiež vôbec nevysporiadal. Vychádzajúc z odôvodnenia rozsudku (bod 4.2), výzva na úhradu dlhu pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru mala byť zasielaná dňa 07.11.2016 a žalovaná si zásielku mala prevziať dňa 15.11.2016. Poukázala na § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a tvrdila, že 15-dňová lehota jej uplynula dňa 30.11.2016, pričom predchodca žalobcu zosplatnil úver k rovnakému dňu, hoci podľa § 122 Občianskeho zákonníka, mal prvú možnosť uplatniť si toto právo po uplynutí tejto 15-dňovej lehoty, t.j. až k 01.12.2016. Predchodca žalobcu teda uplatnil svoje právo predčasne a takéto zosplatnenie úveru nie je možné považovať za súladné so zákonom. Ak nebol úver zosplatnený v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu, nemohol byť dodržaný zákonný postup v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení ku dňu postúpenia pohľadávky (11.09.2020) v spojení s § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Následkom postúpenia pohľadávky, ohľadne ktorej cesia podľa § 525 OZ alebo podľa špeciálnych predpisov nie je dovolená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ). Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadne ktorej to zákon zakazuje, alebo postúpenie ktorej podmieňuje splnením zákonných podmienok, ktoré splnené nebol), ide o cesiu neplatnú od počiatku ex tunc a jej neplatnosť nemožno zhojiť.

3.7. Tvrdila, že nemala vôľu uzatvoriť zmluvu podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čo bolo preukázané listinami centrálnej evidencie správnych priestupkov a deliktov a z trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky, jej výsluchom, a rozpormi s jej adresou trvalého pobytu. Bolo preukázané, že v rozhodnom období mala občiansky preukaz s adresou trvalého pobytu Radošina, a rovnaká adresa je uvedená vo výpise z bankového registra klientskych informácií. Dispozitibilné zdroje domácnosti boli vo výške 11,86 eura, a je otázka, ako mohla ČSOB stavebná sporiteľňa riadne preskúmať schopnosť splácať úver, pri tak nízkom dispozitibilnom zdroji pristupiteľa. Vo ftc. občianskeho preukazu overeným fin. agentom je uvedené správne číslo občianskeho preukazu, avšak s inou adresou, Školská 528/54. Z uvedeného vyplýva, že úkony smerujúce k poskytnutiu úveru neboli zákonné a riadne. Celé „vybavenie“ úveru bolo neštandardné. Úver si zobrat nechcela, ani pristúpiť k úveru, celé to riešil a vybavoval žalovaný, agresívny tyran, ktorý ju v rozhodnom období napadol tak, že skončila na niekoľko týždňov v nemocnici. On preukazoval použitie úveru a dostal na účet peniaze z poskytnutého úveru. C. D. bol odsúdený za ublíženie na zdraví podľa § 156, ďalej za výtržníctvo, a ohrozenie pod vplyvom návykovej látky a iné. Z uvedeného vyplýva povaha C. D. a bol preukázaný nátlak z jeho strany. Po

napadnutí skončila v nemocnici a nemohla riešiť podanie trestného oznámenia pre nejaký podpis. O sfaľovaní dokladu sa dozvedela až v tomto konaní.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že námietky, ktoré neboli použité v základnom konaní je potrebné považovať v zmysle § 366 CSP za novoty v odvolacom konaní. Súd prvej inštancie sa vyčerpávajúco vysporiadal s otázkou doručovania listín aj so skúmaním bonity pred uzavretím zmluvy, s čím sa plne stotožnil. V otázke údajnej neplatnosti zmluvy pre nedostatok vôle zo strany žalovanej bolo vykonané dokazovanie, ktoré však relevantne nepreukázalo údajný nátlak na žalovanú.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a splňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP). Dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP, ako vecne správny potvrdil.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že právny predchodca žalobcu, ako veriteľ, C. D., v procesnom postavení žalovaného v 1. rade, ako dlžník, a žalovaná, ako spoludlžník, uzatvorili dňa 11.04.2016 zmluvu o mimoriadnom spotrebiteľskom medziúvere a spotrebiteľskom stavebnom úvere, na základe ktorej sa žalobkyňa zaviazala poskytnúť dlžníkovi mimoriadny medziúver vo výške 25 000 eur na účel stavebných úprav, modernizácie a obnovy rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb, alebo na udržiavacie práce na ňom. Úroková sadzba mimoriadneho medziúveru bola dohodnutá vo výške 11,50 % ročne a úroková sadzba úroku z omeškania pri mimoriadnom medziúvere dohodnutá vo výške 5 % ročne. Dlžník sa zaviazal od mesiaca nasledujúceho po prvom čerpaní medziúveru do nasporenia 20 % cieľovej sumy pravidelne mesačne poukazovať vklady v minimálnej výške 103,08 eura. Podľa zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že od mesiaca nasledujúceho po prvom čerpaní medziúveru do pridelenia cieľovej sumy sa dlžník zaviazal splácať úroky, poplatky z medziúveru v pravidelných mesačných splátkach vo výške 243,79 eura, ktorá pozostávala zo splátky úroku zo schválenej výšky medziúveru vo výške 243,58 eura a poplatku za poskytnutie informácie po zúčtovaní na účte vo výške 1/12 z ročného poplatku vo výške 0,21 eura, vždy od 1. do 16. dňa príslušného mesiaca. Pre prípad omeškania so splácaním medziúveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace bol veriteľ, po predchádzajúcom upozornení, oprávnený zmluvu vypovedať a vyhlásiť okamžitú splatnosť medziúveru. K čerpaniu mimoriadneho medziúveru došlo dňa 21.04.2016 vo výške 19 500 eur a dňa 20.05.2016 vo výške 5 000 eur. Veriteľ listom zo dňa 07.11.2016 vyzval C. D. na vysporiadanie nedoplatku na vkladoch stavebného sporenia vo výške 410,32 eura a nedoplatku na úverových splátkach vo výške 983,52 eura, ktoré neuhradil napriek opakovaným upozorneniam, v lehote do 30.11.2016. Zároveň ho upozornil, že je povinný uhradiť aj pravidelný mesačný vklad a pravidelnú mesačnú splátku úveru. V prípade nevyrovnania záväzku bude túto skutočnosť považovať za vážne porušenie zmluvy a zväži vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru. Veriteľ listom zo dňa 07.11.2016 vyzval žalovanú na vysporiadanie nedoplatku na vkladoch stavebného sporenia vo výške 410,32 eura a nedoplatku na úverových splátkach vo výške 983,52 eura, ktoré neuhradil C. D. napriek opakovaným upozorneniam, v lehote do 30.11.2016. Zároveň ju upozornil, že je povinná uhradiť aj pravidelný mesačný vklad a pravidelnú mesačnú splátku úveru. V prípade nevyrovnania záväzku bude túto skutočnosť považovať za vážne porušenie zmluvy a zväži vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru. Listom zo dňa 02.12.2016 veriteľ vyhlásil okamžitú splatnosť celého úveru k 30.11.2016 a vypovedal zmluvu o stavebnom sporení. V priebehu súdneho konania veriteľ, v procesnom postavení žalobcu, postúpil svoju pohľadávku na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.09.2020 a navrhol, aby do konania na miesto neho vstúpil ten, na koho bola pohľadávka postúpená. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 29. januára 2021 č.k. 11Csp/183/2018-303 pripustil zmenu žalobcu.

8. Žalobca sa, po čiastočnom späťvzati žaloby pred vydaním platobného rozkazu, domáhal voči žalovanej zaplata sumy 26 440,66 eura a úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 26 074,74 eura od 01.01.2017 do zaplata. Súd prvej inštancie napadnutým (v poradí druhým) rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 26 440,66 eura a úrok z omeškania vo výške

5 % ročne zo sumy 26 074,74 eura od 01.01.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnej výške (výrok II.). Žalovanej uložil splniť povinnosti v odseku I. a II. spoločne a nerozdielne s pôvodne žalovaným C. D., nar. XX.XX.XXXX, ktorý bol zaviazaný na túto povinnosť vo vzťahu k žalobcovi rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 11Csp/183/2018-193 zo dňa 13.06.2019, s tým, že v prípade plnenia jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných žalovaných (výrok III.). Na základe odvolania žalovanej je rozsudok súdu prvej inštancie predmetom prieskumu odvolacím súdom.

9. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, k zmene alebo k zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

10. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenie o spotrebiteľských zmluvách, ako aj iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

13. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 1 ods. 3 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a o pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení ku dňu 11.04.2016, spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti.

16. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a o pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení ku dňu 11.04.2016, na účely tohto zákona sa rozumie d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. Odvolací súd posudzujúc rozsudok súdu prvej inštancie z hľadiska súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu, citovaných zákonných ustanovení a odvolacích dôvodov dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Súdom prvej inštancie vykonaný vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom z vykonaného dokazovania vyvodil i správny právny záver. Zmluvu o mimoriadnom spotrebiteľskom medziúvere a spotrebiteľskom stavebnom úvere zo dňa 11.04.2016, uzavretú zmluvnými stranami, považoval za spotrebiteľskú, preto zmluvný vzťah medzi veriteľom a dlžníkmi posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorý upravuje práva a povinnosti strán z úverovej zmluvy, hoci zmluva o

poskytnutí úveru zo dňa 11.04.2016 má naďalej spotrebiteľský charakter podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zaoberal sa aktívnou vecnou legitimaáciou žalobcu, ktorú správne vyhodnotil ako danú, pričom uzavrel, že žalovaná bola v omeškaní so splnením časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a bolo preukázané, že bola právnym predchodcom žalobcu vyzvaná na úhradu omeškaných splátok a tiež vyzvaná na úhradu celého dlhu vo vyhlásení okamžitej splatnosti, ktoré listiny jej boli riadne doručené. Tým mal preukázané, že právny predchodca žalobcu splnil podmienky stanovené ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách. Podrobne sa zaoberal tvrdením žalovanej, podľa ktorého nemala vôľu uzavrieť predmetnú zmluvu a túto podpísala pod nátlakom zo strany C. D.. Prítom vychádzal zo záverov orgánov činných v trestnom konaní, ktoré uvedené podozrenia prešetrovali so záverom, že trestné oznámenie žalovanej 30.07.2019 pre podozrenie z trestného činu vydierania bolo odmietnuté ako tendenčné a účelovo podané, t.j. orgány činné v trestnom konaní nezistili skutočnosť, že by predmetný spotrebiteľský úver podpisovala žalovaná pod hrozbou násillia alebo pod nátlakom, a z výsluchu svedka C. C.. Posudzoval úverovú zmluvu zo dňa 11.04.2016 ako spotrebiteľskú zmluvu, a dospel k záveru, že neobsahovala žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pričom došlo k riadnemu postúpeniu pohľadávky, neboli zistené žiadne skutočnosti, že by predmetnú zmluvu podpisovala žalovaná pod nátlakom alebo hrozbou násillia. Odvolací súd sa so závermi súdu prvej inštancie v plnom rozsahu stotožnil. Správne bolo aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania, keďže žalobca bol vo veci samej plne úspešný. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie napadnutý rozsudok v dostatočnej miere po právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť dôvodov napadnutého rozsudku ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

20. Odvolací súd poznamenáva, že konanie pred súdom prvej inštancie a odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Ak preto odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. V danej veci súd prvej inštancie veľmi podrobným a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil všetky svoje úvahy a postupy, ktorými sa pri rozhodovaní v danej veci riadil. Odôvodnenie napadnutého rozsudku je vecné, reagujúce na argumentáciu strán sporu, aj na námietky vznesené počas konania. Odvolací súd iba dodáva, že ani odvolateľka v podanom odvolaní neuviedla žiadne nové a relevantné skutočnosti, ktoré by boli zároveň spôsobilé vyvodit' zmenu, či zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, nežiadala doplnenie dokazovania za podmienok stanovených ustanovením § 384 ods. 2 a ods. 3 CSP o ďalšie nové relevantné skutočnosti, ktoré nemohli byť bez ich viny prezentované v konaní pred súdom prvej inštancie. Neuviedla pred súdom prvej inštancie dôkazy a skutočnosti, potrebné pre rozhodnutie v danej veci, ktoré by súd prvej inštancie nevyhodnotil a nezaoberal sa nimi v napadnutom rozhodnutí, resp. na argumentáciu ktorých by nereagoval. Z uvedeného dôvodu odvolací súd, viazaný odvolacími námietkami uvedenými v podanom odvolaní, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a dostatočným spôsobom zdôvodnený, potvrdil.

21. Odvolací súd v zmysle § 387 ods. 3 CSP sa pri posudzovaní danej veci zaoberal podstatnými námietkami žalovanej uvedenými v odvolaní.

22.1. Žalovaná v odvolaní namietala vadu konania spočívajúcu v nesplnení procesných podmienok (§ 365 ods. 1 písm. a) CSP). Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že procesné podmienky sú podmienky, za ktorých môže súd konať a rozhodnúť. Vadou predpokladanou v § 365 ods. 1 písm. a) CSP trpí konanie, ak súd vec prejednal napriek tomu, konanie trpelo nedostatkom žaloby, právomoci a príslušnosti súdu, nedostatkom procesnej subjektivity a procesnej spôsobilosti strán sporu alebo prekážkou začatej a rozhodnutej veci. Hoci žalovaná v odvolaní nekonkretizovala, ktoré procesné podmienky v danej veci v konaní pred súdom prvej inštancie neboli splnené, na porušenie procesným podmienok odvolací súd prihlíada, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uvedené. Po preskúmaní spisu odvolací súd žiadny z vyššie uvedených nedostatkov prejednávanej veci nezistil.

22.2. Žalovaná ďalej namietala, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné a zmätočné, pričom poukázala na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 209/04, IV. ÚS 350/2014, II. ÚS 449/2015, IV. ÚS 115/2003, II. ÚS 76/2007, I. ÚS 241/2007, a na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské

práva E. F. proti G. z 21.1.1999. Odôvodnenie súdu považovala za nedostatočné, jeho právne závery za nesprávne, nevychádzajúce z rozhodovacej praxe vyšších súdov. Konkrétne namietala, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s platnosťou zmluvy riadne, nevyjadril sa k platnému občianskemu preukazu a overeniu jej totožnosti, hoci zo svedeckých výpovední vyplynulo, že v prípade, ak mala žalovaná v občianskom preukaze uvedenú adresu "bezdomovca" na obci (čo v dobe podpisovania zmluvy mala), úver by poskytnutý nebol. Odvolací súd pripomína, že požiadavky na riadne zdôvodnenie rozsudku súdu stanovuje ustanovenie § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Podľa neho v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Výkladom citovaného ustanovenia Civilného sporového poriadku pritom treba dospieť k záveru, že s tam uvedenými požiadavkami je v rozpore úplný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, prípad, keď právne závery zo skutkových zistení pri žiadnej možnej interpretácii nevyplývajú, a len všeobecné súhrnné zistenia špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvedené. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie dospel k záveru, že rozhodnutie obsahuje skutkové zistenia, súdom prvej inštancie aplikované právne normy a právne závery, pre ktoré nemožno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie nespĺňa atribúty riadne odôvodneného súdneho rozhodnutia. Súd prvej inštancie zmluvu o mimoriadnom spotrebiteľskom medziúvere a spotrebiteľskom stavebnom úvere, považoval za platný právny úkon. Vykonal dokazovanie navrhnuté žalovanou, ktorým malo byť preukázané tvrdenie žalovanej, že k podpisu zmluvy bola prinútená C. D., či dokonca dvomi neznámymi mužmi, a že v jej občianskom preukaze niekto pozmenil jej adresu, či nesprávne overil jej totožnosť, a dospel k záveru, že tieto tvrdenia vykonaným dokazovaním preukázané neboli.

22.3. Z obsahu spisu odvolací súd nezistil porušenie procesných podmienok ani nedostatok dôvodov, pre ktoré by bolo možné konštatovať arbitrárnosť napadnutého rozsudku.

23.1. Ďalej žalovaná v odvolaní namietala, že upomínací súd vydal platobný rozkaz, pričom došlo zo strany žalobcu k zmene petitu žaloby, hoci zmena žaloby je podľa § 294 CSP neprípustná, keď spotrebiteľ v spore vystupuje v pozícii žalovaného. Napriek tomu naďalej konal o zmenenej žalobe. S uvedenou námietkou sa odvolací súd nestotožňuje. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že nešlo o zmenu žaloby, ale o čiastočné späťvzatie, v časti o zaplatenie úrokov vo výške 11,5 % ročne zo sumy 24 855,79 eura od 01.01.2017 do zaplatenia, o ktorom súd prvej inštancie podľa § 145 ods. 3 CSP nerozhodoval a konal len o zvyšku nároku.

23.2. Pokiaľ žalovaná tvrdila, že zmluvu podpísala pod nátlakom, ktorý bol preukázaný jej výsluchom, uvedené tvrdenie bolo vyvrátené uznesením OR PZ Nové Zámky ORP 683/1 - VYS-NZ 2019 ŠM na č. I. 83 - 86, v pripojenom spise na č. I. 548. Zároveň odvolací súd nespochybňuje, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že v čase podpisu zmluvy mala žalovaná mať v občianskom preukaze uvedené bydlisko Radošina. Nebolo však preukázané, že tretí subjekt manipuloval s občianskym preukazom žalovanej a upravil v ňom adresu bydliska na F., G. XXX/XX. Tvrdenie, že podľa článku III. zmluvy zmluva mala byť podpísaná s úradne overenými podpismi, je nedôvodné s poukazom na bod čl. IX. bod 2. zmluvy, podľa ktorého za úradné overenie podpisov v dokumentoch uvedených v čl. III. bod 1 Úverovej zmluvy sa považuje aj overenie podpisov osobami oprávnenými vykonávať túto činnosť na základe udeleného plnomocenstva, resp. poverenými zamestnancami veriteľa. V danej veci veriteľ, ktorý podal žalobu, udelenie takého splnomocnenia nespochybnil. V závere zmluvy je uvedené, že totožnosť dlžníka a spoludlžníčky overil C. C., pred ktorým dlžník a spoludlžníčka zmluvu podpísali. Odvolací súd nepovažuje za dôvodné ani tvrdenie, že žalovaná, ktorá vystupovala ako spoludlžník, neprevzala Všeobecné obchodné podmienky pre stavebné sporenie, Úverové podmienky pre spotrebiteľské úvery, predzmluvný formulár Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a formulár Ročná percentuálna miera nákladov a priemerná ročná percentuálna miera nákladov. Išlo o solidárnych dlžníkov, obaja, dlžník aj spoludlžníčka, podpísali zmluvu a boli im odovzdané uvedené dokumenty, pričom žalovaná potvrdila, že s dlžníkom žili v spoločnej domácnosti.

23.3. Tvrdenie žalovanej, že zásielky prevzala jej matka, ktorá má rovnaké meno a priezvisko, v konaní nebolo preukázané. Hoci svedkyňa A. B. vo výsluchu potvrdila, že niektoré zásielky za žalovanú prevzala, nevedela sa však vyjadríť o aké konkrétne listiny šlo, ale potvrdila, že žalovanej dala na vedomie, keď jej prišiel nejaký výpis. Odvolací súd však považuje za dôležité, že veriteľ doručoval

žalovanej listiny na adresu uvedenú v zmluve, ktorá vyplývala s občianskeho preukazu žalovanej, a v konaní bolo preukázané, že občiansky preukaz s touto adresou predložila žalovaná. Potom nemôže veriteľ niesť zodpovednosť za to, že žalovaná na uvedenej adrese zásielky nepreberala, prípadne sa tam nezdržovala. Žalovaná bola povinná uviesť svoju správnu adresu, prípadne adresu, na ktorej bude preberať zásielky.

23.4. Pokiaľ žalovaná poukazovala na zákon o spotrebiteľských úveroch, osobitne na ustanovenie § 7 a tvrdila, že veriteľ hrubo porušil povinnosti, keďže z doložených údajov vyplýva, že neskúmal jej výdavky, neskúmal rodinný stav, resp. tieto údaje pri „odbornom posudzovaní“ žiadnym spôsobom nezohľadnil, a skúmal len jej príjem, uvedené tvrdenie odvolací súd nepovažuje za dôvodné. S uvedenou námietkou sa zaoberal súd prvej inštancie v bode 9.2. napadnutého rozsudku, v ktorom, vychádzajúc z vykonaného dokazovania konštatoval, že žalobca náležite posúdil schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie, považoval postup veriteľa za súladný s ustanovením § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. Bonita dlžníka a žalovanej, ako spoludlžníčky, bola posudzovaná spoločne, keďže žili v spoločnej domácnosti, a to nielen vo vzťahu k ich príjmom, ale aj vo vzťahu k výdavkom, preto ich spoločné disponibilné zdroje boli vo výške 517,33 eura, a nie vo výške 11,86 eura, ako tvrdila žalovaná.

23.5. Tvrdenie, že fyzický útok medzi ňou a žalovaným bol v rozmedzí 19 dní od podpisu zmluvy, pričom v tom čase, ako obeť, nemala psychickú, ani fyzickú silu riešiť neplatnosť úverovej zmluvy, keďže jej išlo v podstate o záchranu života, je podľa názoru odvolacieho súdu pre posúdenie danej veci nepodstatné. V skutočnosti žalovaná dňa 30.07.2019 podala trestné oznámenie vo veci podozrenia zo spáchania zločinu vydierania, ktorého skutku sa mal dopustiť páchatel tým, že v presne nezistenom čase v mesiaci apríli 2016 sa vyhrážal svojej vtedajšej družke A. B., že ak nepodpíše ako spoludlžník zmluvu o úvere s ČSOB stavebnou sporiteľňou, v ktorej on figuroval ako dlžník, tak ju fyzicky napadne a zabije, čo u nej vzhľadom na predošlé útoky voči jej osobe z jeho strany vyvoláva obavu o život a zdravie a pod týmto nátlakom podpísala dňa 11.04.2016 v Galante zmluvu o mimoriadnom spotrebiteľskom medziúvere a spotrebiteľskom stavebnom úvere, v ktorej sa proti svojej vôli stala spoludlžníkom úveru vo výške 20 000 eur, ktorá suma bola poskytnutá výlučne páchatelovi. Uznesením OR PZ Nové Zámky ORP 683/1 - VYS-NZ 2019 ŠM na č.l. 83 - 86, v pripojenom spise na č. l. 548, bola uvedená vec odmietnutá, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku.

23.6. Tvrdenie, že zásielka s postúpením jej nebola doručená a bolo chybou predchodcu žalobcu, že nedostatočne označil adresáta zásielky, keďže matka žalovanej má rovnaké meno a priezvisko ako žalovaná, a poštový doručovateľ nemohol pochybiť pri doručovaní písomností, keďže odovzdal zásielku osobe s menom a priezviskom uvedeným na zásielke, považuje odvolací súd za nedôvodné, vzhľadom na skutočnosť, že v konaní bolo preukázané doručovanie Oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 16.09.2020 (č.l. 333) a to podacím hárkom na č.l. 334 na adresu žalovanej uvedenú v zmluve, pričom predmetom dokazovania nebola skutočnosť, kto zásielku prevzal. Navyše k postúpeniu pohľadávky došlo v priebehu súdneho konania a žalovaná sa o ňom dozvedela z uznesenia na č.l. 303.

23.7. Žalovaná ďalej poukázala na bod 4.2 napadnutého rozsudku a § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, a tvrdila, že 15-dňová lehota jej uplynula dňa 30.11.2016, zosplatnenie úveru k rovnakému dňu, bolo predčasné a takéto zosplatnenie úveru nie je možné považovať za súladné so zákonom. Preto opakovane namietala neplatnosť postúpenia pohľadávky na žalobcu. Uvedenú námietku odvolací súd nepovažuje za dôvodnú. Z obsahu spisu je zrejmé, že dlžník a žalovaná boli dňa 07.11.2016 (deň vyhotovenia výzvy pred vyhlásením okamžitej splatnosti) v omeškaní s viacerými splátkami, keďže dlžná suma na vklad stavebného sporenia bola 410,32 eura a na úverové splátky bola 983,52 eura. Uvedenou výzvou boli vyzvaní na zaplatenie dlžnej sumy do 30.11.2016 a súčasne boli upozornení na uplatnenie práva na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru. Dlžnú sumu nezaplatili. Pokiaľ teda veriteľ listom zo dňa 02.12.2016 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru ku dňu 30.11.2016, bolo tomu tak pre splátku splatnú od 1. do 16. augusta 2016, s ktorou boli dňa 30.11.2016 v omeškaní viac ako 3 mesiace (od 17.08.2016), pričom lehota na uplatnenie tohto práva nebola kratšia ako 15 dní (od 15.11. do 30.11.2016), tak ako to stanovuje ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Zároveň bola dodržaná aj podmienka stanovená v § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené, pričom toto právo môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Najbližšie nasledujúca splátka bola splátka splatná od 1. do 16. decembra 2016, keďže ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka úver umožňuje veriteľovi žiadať o zaplatenie celej pohľadávky až po uplynutí 3 mesiacov od omeškania.

24. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako vecne správny, podľa § 387 ods. 1 CSP, potvrdil.

25. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100 % z dôvodu, že žalobca bol v odvolacom konaní úspešný. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

1

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).